

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τα τελευταία χρόνια παρακολουθούμε με ιδιαίτερη ανησυχία την εξάπλωση ενός φαινομένου που αφορά στη διδασκαλία της Ιστορίας στα Γυμνάσια και τα Λύκεια της χώρας μας. Ολοένα και περισσότερο το μάθημα της Ιστορίας ανατίθεται να διδαχθεί σε μη φιλολογικές ειδικότητες και συγκεκριμένα σε καθηγητές ξένων φιλολογιών (Αγγλικής, Γαλλικής και Γερμανικής Γλώσσας), σε θεολόγους και καθηγητές νομικών και πολιτικών επιστημών, μολονότι οι φιλόλογοι είναι ο μόνος κλάδος που στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ διαγωνίζεται στην Ιστορία. Μάλιστα, σε όχι λίγες περιπτώσεις παρατηρείται καθηγητές, κυρίως ξένων φιλολογιών να διδάσκουν μόνο Ιστορία, κατά παράβαση του νόμου, καθώς δεν περισσεύει ούτε μια ώρα ξένης γλώσσας.

Ο λόγος για τον οποίο γίνεται αυτό είναι πρόδηλος: υπάρχει πλεονάζων διδακτικό προσωπικό καθηγητών κυρίως της Γαλλικής και Γερμανικής Γλώσσας, των οποίων δεν είναι δυνατό να καλυφθεί ούτε κατά προσέγγιση το υποχρεωτικό ωράριο με την αποκλειστική διδασκαλία του αντικειμένου τους. Οι αλόγιστοι διορισμοί, η ανορθολογική διαχείριση του εκπαιδευτικού δυναμικού, η έγκριση μεταθέσεων και αποσπάσεων που δεν ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες της περιφέρειας, στην οποία μετακινούνται οι εν λόγω συνάδελφοι, καθώς και οι αλλαγές στα προγράμματα σπουδών χωρίς σχέδιο και πρόβλεψη είναι οι κύριοι παράγοντες που δημιούργησαν το πρόβλημα. Ενδεικτικές του παραλογισμού που επικρατεί είναι οι περιπτώσεις να υφίσταται οργανική θέση καθηγητή σε σχολείο, στο οποίο δεν διατίθεται ούτε μια ώρα της ειδικότητάς του, ή να τοποθετούνται σε ένα σχολείο δύο καθηγητές της ίδιας ειδικότητας, όταν μετά βίας καλύπτεται το μισό υποχρεωτικό ωράριο του ενός. Δεδομένης της κατάστασης που διαμορφώθηκε, οι Διευθύνσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης αναζητώντας εναγωνίως τρόπους να «γεμίσουν» το διδακτικό ωράριο των πλεοναζόντων καθηγητών κατάφευγαν στην εύκολη και «νομότυπη» λύση της ανάθεσης σε αυτούς της Ιστορίας, εξαναγκάζοντας όμως φιλόλογους παράνομα να αφήνουν το μάθημα της Ιστορίας που το είχαν επιλέξει ως α' ανάθεση.

Έτσι φτάσαμε η Ελλάδα να αποτελεί τη μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (και όχι μόνο) στην οποία επισήμως η διδασκαλία της Ιστορίας ανατίθεται σε άσχετες με αυτήν ειδικότητες. Είναι δε αδιανόητο αυτό που ορισμένοι εκπαιδευτικοί παράγοντες ισχυρίζονται, ότι με λίγες ώρες επιμόρφωσης μπορεί κανείς να αποκτήσει την επιστημονική και παιδαγωγική επάρκεια για να διδάξει Ιστορία.

Η περιφρόνηση αυτή προς την ιστορική γνώση μοιάζει παράδοξη σε μια εποχή κατά την οποία τα φαινόμενα τυφλής βίας και μισαλλοδοξίας ολοένα πληθαίνουν, και η Ιστορία, ένα μείζονος μορφωτικής και διαπαιδαγωγικής αξίας μάθημα, σήμερα περισσότερο από ποτέ αποτελεί ανάχωμα στη διάδοση φασιστικών ιδεών και αντιλήψεων (π.χ. άρνηση ολοκαυτώματος). Η πολιτεία οφείλει να αντιληφθεί πως η πραγματική δημοκρατική διαπαιδαγώγηση των αυριανών πολιτών στηρίζεται εν πολλοίς στη διαμόρφωση μιας ουσιαστικής ιστορικής συνείδησης.

Εξίσου παράδοξη είναι η ακύρωση του επιστημονικού χαρακτήρα της ιστορικής διδασκαλίας σε μια χώρα που επιάρεται ότι καθιέρωσε την Ιστορία ως επιστήμη και που αναφέρεται, χάρη στον Ηρόδοτο και στον Θουκυδίδη, ως πατρίδα της.

Τελικά τίθεται το ερώτημα: Ποιος και βάσει ποιων κριτηρίων αποφασίζει τη συνάφεια των γνωστικών αντικειμένων στο σχολείο; Ή μήπως βρισκόμαστε στην εποχή του καθηγητή που μπορεί να διδάξει διαφορετικά μαθήματα αδιακρίτως και χωρίς αναγκαία επιστημονική εξειδίκευση;

Δεδομένου ότι η Ιστορία είναι ένα εξαιρετικά σύνθετο μάθημα όχι μόνο σε γνωστικό επίπεδο, αλλά και στη μεθοδολογική και διδακτική του διάσταση, δεν μπορεί η διδασκαλία του να αιωρείται μεταξύ άγνοιας, αμηχανίας και διεκπεραιωτικής διαδικασίας από καθηγητές διαφόρων ειδικοτήτων. Άλλωστε οι φιλόλογοι έχουν άμεση πρόσβαση στα ίδια τα κείμενα της Αρχαίας Ελληνικής και Μεσαιωνικής Γραμματείας, δηλαδή στις πρωταρχικές πηγές της Ελληνικής Ιστορίας.

Σήμερα με την κατάσταση που επικρατεί οι προγραμματικοί σκοποί της διδασκαλίας της Ιστορίας στο σχολείο, όπως π.χ. η καλλιέργεια ιστορικής συνείδησης, η ανάπτυξη κριτικής σκέψης ή η επεξεργασία και ερμηνεία ιστορικών πηγών, ουσιαστικά ακυρώνονται και αναπόφευκτα κυριαρχεί η άκριτη αποστήθιση. Το αποτέλεσμα είναι όχι μόνο η ακύρωση του μαθήματος της Ιστορίας στην πράξη, αλλά και η γενικότερη αποστροφή των νέων προς αυτό.

Για όλους τους παραπάνω λόγους ζητούμε:

Τη μη τροποποίηση των αναθέσεων των μαθημάτων (ΦΕΚ 1984/2008). Η Ιστορία πρέπει να διδάσκεται μόνο από φιλολόγους και από τις άλλες ειδικότητες σε β' ανάθεση αυστηρά και μόνο όταν δεν υπάρχει φιλόλογος σε διάθεση σε επίπεδο νομού. Τυχόν αλλαγή των αναθέσεων θα σημάνει τεράστια αναστάτωση στον εκπαιδευτικό χώρο και διάλυση του δημόσιου σχολείου.

Προτείνουμε

- 1. Να εξορθολογιστεί το σύστημα διορισμών, μεταθέσεων και αποσπάσεων, ώστε οι συνάδελφοι των ξενόγλωσσων ειδικοτήτων να τοποθετούνται στις περιφέρειες και στις σχολικές μονάδες με βάση τις πραγματικές εκπαιδευτικές τους ανάγκες. Στο επίπεδο αυτό τα αρμόδια υπηρεσιακά συμβούλια (ΚΥΣΔΕ και ΠΥΣΔΕ) φέρουν βαρύτερες ευθύνες και οφείλουν, επιτέλους, να εφαρμόσουν τις κείμενες διατάξεις με αίσθημα παιδαγωγικής και επιστημονικής ευθύνης.**
- 2. Να βρεθούν ουσιαστικές λύσεις για την κάλυψη του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών μη φιλολογικών ειδικοτήτων με μαθήματα της ειδικότητάς τους. Συγκεκριμένα προτείνουμε η διδασκαλία της Γαλλικής και Γερμανικής γλώσσας να αναβαθμιστεί με τη σύνδεσή της με Πιστοποίηση Γλωσσομάθειας.**
- 3. Προσωρινή μετάταξη πλεονάζοντος προσωπικού σε θέση γραμματέα σε σχολεία που έχουν από εννιά τμήματα και πάνω, καθώς σήμερα ελάχιστα σχολεία έχουν γραμματειακή υποστήριξη ή σε τοπικές δημόσιες υπηρεσίες και δημόσιους οργανισμούς με δυνατότητα επανόδου στη διδασκαλία, όταν υπάρξουν κενές οργανικές θέσεις.**

Χωρίς να εμφορούμαστε από καμιά «συντεχνιακή» λογική και με μοναδικό μέλημά μας την ποιότητα της δημόσιας εκπαίδευσης, απευθύνουμε έκκληση στην πολιτική και εκπαιδευτική ηγεσία του Υπουργείου να μην προχωρήσει σε αλλαγές στις αναθέσεις μαθημάτων που το μόνο που θα καταφέρουν θα είναι να τραυματίσουν για άλλη μια φορά τον εκπαιδευτικό χώρο και να προκαλέσουν τεράστια αναστάτωση που οι συνέπειές της θα βαρύνουν κυρίως τους μαθητές. Το μάθημα της Ιστορίας δεν επιτρέπεται να γίνεται πάντα αντικείμενο διεκδίκησης για κάθε κλάδο που δεν συμπληρώνει ωράριο στο σχολείο.

Δηλώνουμε έτοιμοι να προσφύγουμε σε κάθε νόμιμο μέσο για να προασπίσουμε το θέμα της διδασκαλίας των φιλολογικών μαθημάτων από αυτούς που τα σπούδασαν και εξετάστηκαν σ' αυτά στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Καλούμε την Πανελλήνια Ένωση Φιλολόγων, τους Συνδέσμους Φιλολόγων, τους Σχολικούς Συμβούλους, τα Τμήματα Ιστορίας των ελληνικών Πανεπιστημίων, τους Φοιτητικούς Συλλόγους, τους Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων και κάθε σκεπτόμενο πολίτη να προσυπογράψουν το αίτημά μας στέλνοντας ένα μήνυμα στο Υπουργείο Παιδείας.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ (ΠΕ2)